

17 MAI 1942.

17 mai er nå forbudt å feire i Norge. Det kan vi så godt forstå. For 17 mai, frihetens dag, og hele folkets mønstringsdag, er hatet av tyskerne og nazistene, som åtgjærlig fører en felles kamp mot det norske folk og dets vilje til frihet. All som binner folket sammen, alle sanne nasjonale symboler er nazistene redd. Derfor har de også utstedt den beryktede forordning "vern om flagget", som heller burde kalles "vern mot flagget".

Av frykt for vårt store nasjonale samlingsmerke var det også at tyskerne i april dagene 1940 forsøkte å drepe Kong Håkon VII, han som fører landets og folkets kamp for frihet og selvstendighet.

Men 17 mai lever videre i alle norske hjerter, og gjør nettene søvnløse og onde for de som har sviktet.

Barnetoget må nokk sløifes i år. Alle ytre uttrykk for folkets oppslutning om et fritt og selvstendig Norge styrt av Kong Håkon VII, og med et folkevalgt storting må vente.

Likevel vil 17 mai i år også bli feiret - bare med større alvor, dype- re innhold og varmere glød.

I konsentrasjonsleire og fengsler her hjemme, blandt norske sjøfolk på alle hav, mellom våre soldater, marinefolk og flyvere ute i verden vil 17 mai gi ny styrke og ståsette viljen til å føre frihetskampen fram til seir.

Også vi som går i vårt daglige virke og venter på kampsignalet, vil hente utholdenhet og kraft i frihetskampens motto.:

FOR KONGE OG FÆDRELAND
VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

Fra å være en fest og minnedag er 17 mai igjen blitt en kampens dag, og det vil den bli til flaggene atter vaier fritt over det selvstendige Kongerike NORGE.

De blodoffer som kampen mot undretrykkerne har kostet skal ikke bli forgjeves. Det lover vi dem som har satt livet inn og hvis navn alltid vil leve i det frie Norge. Det skylder vi våre barn, som aldri skal oppleve den forbannelse å vokse opp i en nazistisk tvangsstat.

Med det hellige løfte innvier vi 17 mai 1942.

GUD SIGNE KONGEN OG FÆDRELANDET.

Fedrelandet. VVVVVVVVVVVVVVV

Det er uvær over landet, desto sterkere er kravet om godt samhold. Har vi trodd oss rikere på selvstendighetene ære enn vi er, så må nettop skuffelsene ildne til større offervilje, kraft og fasthet.

Alene derved kan vi sette inn i livet den selvstendighet våre fedre satte inn i grunnloven. På oss la de dens virkelighetsgjørelse som en forpliktelse - vi må innfri - om vi vil være landet værd - om vi med sannhet kunne si til vårt fedreland.:

VÅR SEIER ER DIN.

Bundne sammen i tro på vårt fedrelands Norge, Norge. Vi løfter ditt
rett banner for deg.
kan vi sinkes, -vi stanser dog ei Du er sund, du har friskrøde kinn
i vår strid med å fjerne hver Mandig, trofast vi bryter deg
lydrik plett, framtidens vei.
seigt vi holder den norsk-norske vei. Vi tar kampen: Vår seier er din.

VVVVVVVVVVVVVVV